

[Robert Mikkelsen.]

mene — og det maa sikkert være i mange — bør dette ske. I de tilbagestaaende Tilfælde, hvor Staten vil sælge igen, kan det være naturligt at give en tidligere Ejer Forkøbsret, vel at mærke under passende Hensyn til den Pris, han selv har faaet for Ejendommen i sin Tid. Men herudover bør der ikke bestaa nogen Ret for den tidligere Ejer, og jeg finder Lovforslagets videregaaende Regler herom ganske overflødige og daarlige.

Ved Siden af dette Spørgsmaal er der ogsaa andre, der kunde trænge til Undersøgelse og nærmere Drøftelse. Jeg vilde f. Eks. gerne vide, om man med den Kontraktform, man dengang valgte, er helt sikker paa, at Pantegælden i disse Ejendomme ogsaa virkelig er betalt. Der staar i Betænkningen, at dette har været en Forudsætning for Vederlagets Udbetaling, men der staar ikke i Betænkningen, at denne Forudsætning ogsaa i alle Tilfælde er opfyldt, og det vilde naturligvis være rart at vide, om den er det.

Lovforslagets Kapitel II indeholder Bestemmelser, der baade er tiltrængte og rimelige. Det er Bestemmelser, som er uden Forbindelse med Skødeklauselerne, og hvis Gennemførelse vi kan støtte. Ogsaa her er der Spørgsmaal, som der kunde ses nærmere paa — det bliver der vel ogsaa Lejlighed til. Jeg vil nævne det Spørgsmaal, hvorfor Renten af det Tilgodehavende, som Staten kan faa, skal sættes til $4\frac{1}{4}$ pCt. Jeg vilde finde det passende, at den under disse specielle Omstændigheder blev ansat i hvert Fald noget lavere, maaske med Rimelighed til $3\frac{1}{2}$ pCt.

Der vil efter denne Lov ekstraordinært indgaa Midler til Statskassen maaske af ret betydeligt Omfang, Midler, som ikke hører hjemme paa det normale Budget, men som i Virkeligheden er Refusion af Penge, der er udbetalt paa Clearing under Besættelsen. Men der var maaske Anledning til ogsaa at tage Konsekvensen heraf med Hensyn til disse Midlers Anvendelse. I hvert Fald bør Rigsdagen have lidt at vide om, hvilke Værdier det drejer sig om, og herom indeholder jo hverken Betænkning eller Lovforslag noget som helst.

Der er altsaa adskillige Spørgsmaal, som jeg gerne vil drøfte nærmere under den Udvalgsbehandling, der ogsaa fra anden Side er udtalt Ønske om. Men Hovedsagen er, at Loven er nødvendig, for dens første Kapitels Vedkommende desværre som Korrigering af en rent ud sagt kompromitterende slet Administration af det paagældende Omraade i de Aar, hvor Beslaglæggelserne fandt

Sted. Jeg kan tilsige vor Støtte til, at de Fejl, der her er begaaet, rettes saa hurtigt og saa godt som muligt.

Bertel Dahlgaard: Det er, saa vidt jeg kan se, et overmaade vel udarbejdet Lovforslag, der her foreligger. Men de Spørgsmaal, dette Lovforslag angaar, kan jo kun med Udbytte gennemdrøftes i Enkeltheder i et Udvalg. Jeg vil kun sige, at det er meget beklageligt, at man først nu skal til at begynde Afviklingen af disse Ejendomsforhold, og jeg vil gerne understrege, at jeg anser det for meget vigtigt, at ikke blot Behandlingen her i Tinget bliver hurtig, men at det ogsaa sikres, at den administrative Behandling kommer til at foregaa i det hurtigst mulige Tempo. Det har Betydning for mange Mennesker, det har Betydning for, at den bedst mulige Udnyttelse af disse Værdier snarest kan finde sit naturlige Leje, og det har Betydning for mange Ejendomsbesiddere med Henblik paa deres økonomiske Dispositioner.

Det er, som sagt, meget vanskelige og indviklede Spørgsmaal, Lovforslaget rejser, Spørgsmaal, der ofte ikke er saa enkle, som de ved første Øjekast kan synes at være. Jeg skal blot nævne et enkelt Eksempel derpaa. Nogle af de Ejendomsbesiddere, der har maattet afstaa deres Ejendom, har maattet købe nye Ejendomme til opskruede Priser, og selv om den Erstatning, der er tilkendt dem, isoleret set har været stor, eller maaske for stor, har de derfor alligevel ofte ikke haft egentlig Gevinst deraf. Jeg nævner kun dette som et Eksempel, der i øvrigt har Betydning i Relation til Bestemmelserne i § 8; et endeligt Skøn over dette Forhold skal jo netop ske i Forbindelse med Behandlingen af Spørgsmaalet om Tilbagekøbsretten.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Hækkerup udtalte Ønsket om, at faa det behandlet i et Udvalg, og et saadant Ønske finder jeg rimeligt og rigtigt, da det er en Sag, hvis Enkeltheder absolut bedst kan drøftes i et Udvalg. Jeg skal derfor her indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup sagde, at den Pris, der var ydet, vistnok i adskillige Tilfælde var for høj, og at der kunde være Rimelighed for at gennemføre en Regulering af den. Dertil kan jeg oplyse, at en saadan Regulering allerede er i Gang, at man alle-